

Steder beholde Krefse af den Størrelse, saa er dette her vist ikke af den Betydning, at man derfor bør forlade en principmæssig Inddeling. Vi, som høre til Mindretallet, mene, at man saa vel i København som udenfor den bør holde paa en principmæssig Inddeling, især naar den kan udføres paa en saadan Maade, at den maa siges i alle Tilfælde at være hensigtsvarende. Vort Hovedstandpunkt er det, at vi drage visse absolute geografiske Grænser, ligesom man gjorde i 1849. Vi mene, at der bør drages den absolute Grænse: Søerne og deres Forlængelse, det bliver en Forlængelse af den indre Rand af Søerne, det siges vi er den naturlige Grænse, og det dele vi igen efter den ligeledes naturlige Grænse fra Nyhavns Hoved og lige ud, saa langt Gøthersgade naar. Denne Grænse opretholdt man i 1849, da drog man netop denne Grænse fra Nyhavns Hoved hele København igennem, og denne historiske Grænse bør man opretholde, saa meget mere som, naar man inddeler København og ser paa Krefene mod Vest, vil man se, idet man ser paa Tallene, at det slog saaledes til, at disse Krefe i Indbyggertal kun afveg fra hinanden med nogle faa Hundrede Mennesker alle 5. Det lader sig udføre saaledes, at man opretholder Rodeinddelingen, hvorved de 5 Krefe tilsammen faa det Tal, som tilkommer dem, de faa lidt mere end efter Gennemsnittetallet for hele København. Naar vi gaa til den østlige Grænse, finde vi, at man ligeledes meget godt kan gennemføre en saadan Fordeling, skønt der maa blive lidt større Ufvigelse, fordi der er en meget stor Rode, som omfatter 12,000 Mennesker, naar man ikke maa dele den. Maa man søge at opretholde saa vidt mulig og ikke ødelægge de gamle Krefe, — det er ogsaa et Hovedprincip i Regeringens Forslag — og maa derved ogsaa komme til en, om jeg saa maa sige, i alle Henseender lige saa god Inddeling af Krefene som noget andetsteds i Landet. Spørgsmaalet kommer altsaa ikke frem i den indre By; det kommer kun frem, naar man vil beholde Christianshavn samlet med 19,000 Indbyggere, og saa kommer det frem i Krefene i den ydre By. Det kommer ikke frem paa Vesterbro, men paa Nørrebro; paa Vesterbro kan man nemlig meget godt gøre det; det kommer frem paa Nørrebro, begrundet paa det samme her som i den østlige Del af Byen, hvor Roderne ere saa overordentlige store, derfor er det ogsaa, at vi et Par Steder ønske at bryde Rodeinddelingen; men vi have gjort det paa en saadan Maade, at vi maa sige, at det er den naturligste Inddeling, den er let, klar og

tydelig, og man ved Bested dermed, og en Inddeling som Magistraten kan følge ved at dele sine Roder paa samme Maade. Her er det, det kommer til Anvendelse, hvad jeg sagde før, at om der nogle Steder er nogle Tusinde mer eller mindre i Krefsen, gør sandelig ikke noget videre, naar man indretter sig paa en saadan Maade, at der i det hele taget er færrest Indbyggere i dem, hvor Bebyggelsen forestaar. Det er ikke matematisk efter Folketallet den 1ste Februar 1890, men netop i disse Krefe, som ere temmelig maas — det indrømmer jeg — paa 11—12—13,000 Indbyggere, som vi have foreslaaet i det yderste København, er det, at der absolut i Fremtiden vil blive væsentlig mere bebygget. Det er Fælledernes Rode og Versøens Rode, der blive de mindste Krefe, medens i de andre Krefe Bebyggelsen omtrent er endt; ganske vist kan der være enkelte Steder, hvor der bygges, men Bebyggelsen er dog der omtrent endt. Jeg paastaar derfor og turde indgaa Bæddemaal derom, at naar vi komme til næste Folketælling, vil den Inddeling, der nu foreslaas fra vor Side, være ligeligere end den, der er foreslaaet fra anden Side, om den ikke er det absolut i dette Øjeblik. Dermed skal jeg lade Forslaget om en forandret Inddeling i Staden København hvile.

Jeg kommer nu til Hjørring Amt. Der har Flertallet forment, at de to Krefe skulde være, som Regeringen har foreslaaet, men vi have foreslaaet Omdeling af de 5 Krefe. Her vil jeg sige, at jeg vilde ikke have gjort dette Forslag, hvis jeg havde turdet inkludere mig paa at bryde Kommunerne efter Sogne, thi saa vilde jeg have anset det for hensigtsmæssigere at stille et eneste mindre Forslag paa et Sted og saa for øvrigt følge Regeringen. Regeringsforslaget har ganske vist staaet paa det Standpunkt: vi vilde strengt, saa vidt muligt, holde paa det gamle, hvilket for øvrigt er rigtigt, og hvad jeg anerkender. Der ved er det kommet til at sige: vi lade derfor Læsø blive ved Sæby, skønt det aabenbart er meget uhenigtsmæssigt. Vi opretholde ogsaa Sæby som Valgsted og lade ligesom tidligere Stagen og Frederikshavn blive sammen. Naar man altsaa vil holde strengt paa det gamle, holde strengt paa Kommuneinddelingen og dog saa et nogenlunde rimeligt Folketal til hver Krefe, maa man blive staaende ved det, Regeringen har foreslaaet. Det indrømmer jeg; men her have vi altsaa Valget imellem, om vi, for at blive ved det gamle, skulle lade Sæby staa alene og lade Frederikshavn og Stagen blive sammen, eller vi skulle, fordi det aabenbart giver en langt bedre Krefeinddeling, lade Sæby sammen med Frederikshavn og lade Stagen være ene Røp-